

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. januar 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2014-0032/27-0064
Dok.: 1435153

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 259 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 19. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Karin Baunsgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 259 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan gå til, at man forsvarer rapportmetoderne med henvisning til, at Norge og Sverige bruger den samme metode, men begge landes myndigheder afviser, at de anvender samme metode jf. <http://www.dr.dk/Nyheder/Politik/2014/12/18/170334.htm?>”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Udlændingestyrelsen:

”Udlændingestyrelsen kan henvise til styrelsens supplerende udtalelse af 16. december 2014 til Justitsministeriet om tilvejebringelse af oplysninger om Eritrea. Det fremgår af udtalelsen, at rapporten ”Eritrea – Drivers and Root Causes of Emigration, National Service and the Possibility of Return” indeholder en sammenfatning af kildernes udsagn, og at dette format udelukkende er valgt med henblik på at sikre en læsevenlig og overskuelig fremstilling af kildernes udsagn. Der henvises i redegørelsen til, at dette format, dvs. en sammenfatning af kildernes udsagn, også ses anvendt i fact finding-rapporter, der udgives af lantedokumentationskontorer i bl.a. Norge, Sverige, Schweiz og Finland. Der er ikke i den supplerende udtalelse anført yderligere om metodemæssige ligheder eller forskelle i forhold til andre landes udarbejdelse af fact finding-rapporter.”